

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 7 december 2017

822/2017

Lag

om ändring av lagen om myndigheten för finansiell stabilitet

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet (1195/2014) 4 kap. 5 § 4 mom.
samt
ändras 1 kap. 3 § 1 mom. 11 punkten och 12 punkten underpunkt b och c, 4 kap. 2 §
1 mom., 5 § 1–3 mom. och 6–9 §, 5 kap. 5 § 7 mom. 4 punkten, 7 § 2 mom., 9 § 5 mom.
och 10 § 1 mom. samt bilagan till lagen,
av dem 4 kap. 5 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1281/2015 samt 5 kap. 5 § 7 mom.
4 punkten och bilagan sådana de lyder i lag 812/2015, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 11) *insättninglikvida* medel på konto i en inlåningsbank och likvida medel på väg att inflyta samt i enlighet med insättningsavtalet upplupna räntor till och med det datum då ett beslut enligt 5 kap. 9 § 2 mom. fattades; med insättning avses dock inte medel
- a) som är baserade på värdepapper enligt 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012), eller medel
 - b) som inlåningsbanken enligt avtalsvillkoren har rätt eller skyldighet att betala tillbaka enligt något annat värde än det nominella beloppet,
- 12) *ersättningsberättigade insättningar* andra insättningar än
- b) andra kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, placeringsfonders, AIF-förvaltares, AIF-fonders och finansiella instituts insättningar för egen räkning,
 - c) försäkringsbolags, försäkringsföreningars, pensionsstiftelsers, försäkringskassors och arbetspensionsanstalters insättningar,

RP 137/2017
EkUB 17/2017
RSv 120/2017

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU (32014L0049); EUT L 173, 12.6.2014, s. 149
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (32014L0059); EUT L 173, 12.6.2014, s. 190

EU:s stabilitetsavgift till EU:s gemensamma resolutionsfond och stabilitetsavgiften till den nationella resolutionsfonden

2 §

Betalningsförfarande för EU:s stabilitetsavgift

Verket ska beräkna stabilitetsavgiften för varje avgiftsskyldig och se till att EU:s stabilitetsavgifter samlas in i enlighet med EU:s resolutionsförordning samt det mellanstatliga avtalet. I kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution föreskrivs det dessutom särskilt om hur stabilitetsavgifterna ska bestämmas.

5 §

Den nationella stabilitetsavgiften och målnivån för resolutionsfonden

Värdepappersföretag samt filialer i Finland till i 1 kap. 3 § 1 mom. 17 punkten i resolutionslagen avsedda tredjeländers kreditinstitut och i 18 punkten avsedda tredjeländers värdepappersföretag ska årligen senast den 31 maj till resolutionsfonden som förvaltas av verket betala en stabilitetsavgift som bestäms i enlighet med 6 § i detta kapitel.

Uttaget av stabilitetsavgifter ska ökas så jämnt som möjligt, så att det sammanlagda beloppet senast den 31 december 2024 når upp till den målnivå som bestämts för resolutionsfonden. Målnivån ska beräknas som en andel av den sammanlagda målnivå som bestäms för värdepappersföretagen och kreditinstituten och som utgör en procent av de garanterade insättningarna.

Resolutionsfondens målnivå ska bestämmas som en andel av den kalkylerade målnivå som avses i 2 mom. på så sätt att den motsvarar den andel som värdepappersföretagens och de i 1 mom. avsedda filialernas sammanlagda skuldbelopp, med avdrag för eget kapital, utgör av det sammanlagda skuldbeloppet för alla de värdepappersföretag och i 1 mom. avsedda filialer som betalar stabilitetsavgift och de kreditinstitut som betalar EU:s stabilitetsavgift, med avdrag för deras eget kapital och garanterade insättningar.

6 §

Grunderna för fastställande av den nationella stabilitetsavgiften

Ett värdepappersföretags årliga andel av alla värdepappersföretags och i 5 § 1 mom. avsedda filialers sammanlagda stabilitetsavgift är samma som dess sammanlagda skuldbelopp, med undantag för eget kapital, i proportion till alla de i Finland verksamma värdepappersföretagens sammanlagda skuldbelopp, med undantag för eget kapital, sammanräknade med slutsumman för de kalkylmässiga balansomslutningarna i samtliga filialer enligt 5 § 1 mom.

En i 5 § 1 mom. avsedd filials andel av alla värdepappersföretags och i 5 § 1 mom. avsedda filialers sammanlagda stabilitetsavgift är samma som omslutningen av dess kalkylmässiga balansräkning i proportion till alla de i Finland verksamma värdepappersföretagens sammanlagda skuldbelopp, med undantag för eget kapital, sammanräknade med slutsumman för de kalkylmässiga balansomslutningarna i samtliga filialer enligt 5 § 1 mom.

I kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsar-

rangemang för resolution föreskrivs det dessutom särskilt om hur stabilitetsavgifterna ska bestämmas.

7 §

Extra nationella stabilitetsavgifter

Om fondens tillgångar inte räcker till för att täcka förluster, kostnader eller andra utgifter som orsakats av ett värdepappersföretags resolutionsåtgärder, ska hos värdepappersföretagen och de i 5 § 1 mom. avsedda filialerna tas ut extra stabilitetsavgifter i enlighet med 6 § till dess att fondens målnivå har uppnåtts. Den årliga extra stabilitetsavgiften får vara högst tre gånger större än de årliga stabilitetsavgifterna.

Verket kan besluta att helt eller delvis avstå från att ta ut extra avgifter för en tid av högst sex månader, om betalningen av stabilitetsavgiften skulle äventyra ett värdepappersföretags eller en i 5 § 1 mom. avsedd filials likviditet eller betalningsförmåga. På ansökan av ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial kan betalningen skjutas upp högst två gånger.

8 §

Användning av nationella stabilitetsavgifter

Verket kan använda stabilitetsavgifter för att täcka kostnaderna för resolutionsåtgärder som avser ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial. Sådana åtgärder är

1) garantier för tillgångar eller skulder som innehas av ett sådant värdepappersföretag som är föremål för resolution, dess dotterföretag, en i 5 § 1 mom. avsedd filial, ett i 11 kap. 1 § 1 mom. i resolutionslagen avsett egendomsförvaltningsbolag eller ett i 10 kap. 1 § 1 mom. i den lagen avsett tillfälligt institut,

2) beviljande av lån till ett värdepappersföretag som är föremål för resolution, dess dotterföretag, en i 5 § 1 mom. avsedd filial, ett egendomsförvaltningsbolag eller ett tillfälligt institut,

3) köp av egendom i ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial som är föremål för resolution,

4) betalning av finansieringsandelar till ett egendomsförvaltningsbolag eller tillfälligt institut,

5) en sådan betalning till ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial som är föremål för resolution som har gjorts enligt 8 kap. 5 och 6 § i resolutionslagen i stället för att skriva ned det nominella värdet av en skuld, om verket har skrivit ned värdet av skulderna och i enlighet med 5 § i det kapitlet har beslutat undanta en del av skulderna från värdenedskrivningen,

6) frivilligt lån för andra finansieringsarrangemang,

7) en kombination av åtgärder enligt 1–6 punkten.

Verket kan använda stabilitetsavgifter för åtgärder som avses i 1 mom. också om verket i enlighet med 9 kap. i resolutionslagen överlåter ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial till köparen av institutets affärsverksamhet.

9 §

Resolutionsfondens deltagande i koncernresolution

Resolutionsfonden kan delta i koncernresolution av ett värdepappersföretag eller en i 5 § 1 mom. avsedd filial när villkoren i 14 kap. 13 § i resolutionslagen är uppfyllda. Bestämmelser om resolution av tredjeländers filialer finns dessutom i 15 kap. i resolutionslagen.

Insättningsgaranti

5 §

Insättningsgarantiavgiftens belopp

Trots bestämmelserna i 1 mom. får verket också beräkna de i det momentet avsedda riskerna med någon annan metod än en metod som anges i EU:s tillsynsförordning. Vid sådan riskbedömning ska verket på ett utförligt sätt beakta de med inlåningsbankens verksamhet förenade riskerna i enlighet med bilagan. Verket ska bedöma inlåningsbankens risker på följande områden och riskindikatorerna inom dem:

4) affärsmodell och ledning, som består av inlåningsbankens riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna samt förhållandet mellan inlåningsbankens nettointäkter och de totala tillgångarna,

7 §

Användning av insättningsgarantifondens tillgångar

Verket kan i stället för ett beslut som avses i 9 § 2 mom. besluta att insättningsgarantifondens tillgångar i samband med insolvensförfaranden ska användas för finansiering av arrangemang varmed en inlåningsbanks insättningar överförs till en annan inlåningsbank.

9 §

Betalningsskyldighetens inträde

Om verket enligt 2 mom. har beslutat att insättningar ska ersättas, ska verket underrätta den inlåningsbank som beslutet avser, dess insättare, finansministeriet och Finansinspektionen samt, om inlåningsbanken hör till en säkerhetsfond som avses i 13 kap. i kreditinstitutslagen, också säkerhetsfonden om beslutet. Om banken har en filial i utlandet ska dessutom tillsynsmyndigheten och insättningsgarantifonden i den stat där filialen har sitt säte underrättas om beslutet. Verket ska dessutom i den officiella tidningen meddela vilka åtgärder insättarna ska vidta för att trygga sina tillgodohavanden. Meddelandet ska publiceras på finska och svenska också i de största dagstidningarna inom inlåningsbankens verksamhetsområde samt tillhandahållas på verkets webbsidor. Om verket enligt 2 mom. har beslutat att insättningar inte ska ersättas, ska verket underrätta den inlåningsbank som beslutet avser, den insättare som gjort anmälan och Finansinspektionen om beslutet.

10 §

Utbetalning av ersättningar

Insättningsgarantifonden ska utan särskild ansökan göra en ersättning enligt 8 § tillgänglig för insättarna inom sju arbetsdagar från verkets beslut enligt 9 §, om inte något annat följer av 2 mom. i denna paragraf. Om inlåningsbanken före ett beslut som avses i

822/2017

9 § har försatts i likvidation eller konkurs, ska tidsfristen enligt detta moment räknas från beslutet om likvidationen eller konkursen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

Helsingfors den 1 december 2017

Republikens President

Sauli Niinistö

Finansminister Petteri Orpo

Förfarandet för beräkning av insättningsgarantiavgifterna

FAS 1

Definitioner av specifika riskindikatorer

De specifika riskindikatorerna bestäms på följande sätt:

Områden	Indikator	Definition
Kapital	Soliditetsgrad	Primärt kapital / Totala tillgångar Definitionen i enlighet med artikel 429 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan <i>EU:s tillsynsförordning</i> , och kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/62 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller bruttosoliditetsgraden.
Kapital	Kapitaltäckningsgrad	Kapitalbas / Kapitalbas som krävs Den kapitalbas som krävs inbegriper också de krav som Finansinspektionen ställer med stöd av 11 kap. 10 § i kreditinstitutslagen.
Likviditet och finansiering	Stabil finansiering	Med stabil finansiering avses finansiering enligt artikel 413 i EU:s tillsynsförordning.
Likviditet och finansiering	Likviditet	Med likviditet avses likviditet enligt artikel 412 i EU:s tillsynsförordning och enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut.
Tillgångarnas kvalitet	Andel oreglerade fordringar	Oreglerade fordringar / Totala krediter och skuldinstrument
Affärsmodell och ledning	Riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna	Riskvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen / Totala tillgångar i enlighet med EU:s tillsynsförordning.

Affärsmodell och ledning	Avkastning på totalt kapital	Nettointäkter / Totala tillgångar
Potentiella förluster för insättningsgarantifonden	Icke intecknade tillgångar	Totala tillgångar – intecknade tillgångar / Garanterade insättningar

FAS 2

Indelning av specifika riskindikatorer i riskklasser och klassernas riskvärden

De observationer kring specifika riskindikatorer som varje inlåningsbank rapporterar delas in i fem klasser så att den femtedel av observationerna som får det lägst värdet av alla observationer som inlåningsbankerna rapporterar hör till riskklass 1. Den femtedel av observationerna som får näst lägst värden hör till riskklass 2 och så vidare så att den femtedel av observationerna kring specifika riskindikatorer som får de högsta värdena hör till riskklass 5.

Om antalet inlåningsbanker inte kan delas jämnt med antalet klasser, fogas en observation till varje riskklass från och med den lägsta klassen.

Observationerna i respektive riskklass får följande preliminära riskvärden:

Riskklass	Risikvärde, x_k
1	0
2	25
3	50
4	75
5	100

FAS 3

Inbördes viktning mellan specifika riskindikatorer och beräkning av varje inlåningsbanks indikator för den totala riskexponeringen

Varje specifik riskindikator viktas och dess tecken bestäms på följande sätt vid beräkningen av indikatorn för den totala riskexponeringen:

Specifik riskindikator, k	Vikt, A_k	Tecken
Soliditetsgrad	0,12	-
Kapitaltäckningsgrad	0,12	-
Stabil finansiering	0,12	-
Likviditet	0,12	-
Andel oreglerade fordringar	0,18	+
Risikvägda balansposter och åtaganden utanför balansräkningen i förhållande till de totala tillgångarna	0,085	+

Avkastning på totalt kapital	0,085	-/+ Ett negativt värde innebär hög risk, men också ett högt positivt värde kan innebära hög risk
Icke intecknade tillgångar	0,17	-

För de specifika riskindikatorer k , som har ett negativt tecken, fastställs det slutliga värdet på följande sätt:

$$\bar{X}_k = 100 - x_k$$

Indikatorn för den totala riskexponeringen RI_i för varje inlåningsbank i fås genom att de slutliga värdena för varje inlåningsbanks specifika riskindikatorer, multiplicerade med varje specifik riskindikatorers vikt A_k , läggs samman:

$$RI_i = \sum_{k=1}^n A_k \bar{X}_{ki}$$

där n är antalet specifika riskindikatorer.

FAS 4

Viktning av riskerna i insättningsgarantiavgifterna och fastställande av avgifterna
För att riskerna ska vara viktade på så sätt i insättningsgarantiavgifterna att riskerna som mest kan höja avgiften med 1,5 gånger eller sänka avgiften med 0,75 gånger i jämförelse med den avgift som baserar sig på beloppet av de garanterade insättningarna, ska riskindikatorn för varje inlåningsbank omskalas på följande sätt:

$$\bar{RI}_i = (1,5 - 0,75) * \frac{RI_i - \min RI}{\max RI - \min RI} + 0,75$$

Insättningsgarantiavgiften för varje inlåningsbank fastställs på följande sätt:

$$M_i = \bar{RI}_i * KT_i * TT * \mu$$

där KT_i är varje inlåningsbanks andel av de garanterade insättningarna och TT är respektive års målnivå för de sammanlagda insättningsgarantiavgifterna. μ är en justeringsindikator som är samma för alla inlåningsbanker respektive år. μ fastställs på så sätt att de sammanlagda insättningsgarantiavgifterna respektive år uppnår den för dem beräknade målnivån.